

Sak 1/17

- **Fastsetting av kvote for betinget skadefelling av jerv i Hedmark i 2017.**
- **Anmodning om kvote for betinget skadefelling og lisensfelling av brunbjørn i Hedmark i 2017.**
- **Anmodning om kvote for betinget skadefelling av gaupe i Hedmark i 2017.**

Bakgrunn

Gjennom behandlingen av St.meld. nr. 15 (2003-2004) og Innst. S. nr 174 (2003-2004) ble det vedtatt nasjonale bestandsmål for ulv, brunbjørn, gaupe, jerv og kongeørn. Det ble også vedtatt å opprette åtte forvaltningsregioner for rovvilt. I Forskrift om forvaltning av rovvilt (rovviltforskriften), av 18.3.2005 nr 242, er de regionale rovviltnemndene gitt myndighet til å fatte vedtak om kvote for betinget skadefelling etter § 8 når bestandene ligger over de nasjonalt fastsatte bestandsmålene for hver enkelt art og region, jf. §§ 7 og 4.

Styrende dokumenter

Rovviltforliket

Representantforslag 163 S (2010-2011) (rovviltforliket) legger nye føringer for forvaltningen av brunbjørn, gaupe og jerv, bl.a. når det gjelder uttak av skadegjørende individ.

Naturmangfoldloven

Lov om forvaltning av naturens mangfold (naturmangfoldloven), av 19.6.2009 nr 100, legger rammen for forvaltningen av naturressursene, jf. § 1. Etter § 5 skal artene og deres genetiske mangfold ivaretas på lang sikt og artene skal forekomme i levedyktige bestander i sine naturlige utbredelsesområder. Naturmangfoldloven § 7 sier at prinsippene i §§ 8 til 12 skal legges til grunn som retningslinjer ved utøving av offentlig myndighet og vurderingene skal framgå av beslutningen. Tiltak etter naturmangfoldloven skal også avveies mot andre viktige samfunnsinteresser, jf. § 14. En slik avveining skal ikke medføre at målet i § 5 fravikes, men at tiltaket vil kunne medføre at målsettingen nås på annen måte eller i annet tempo enn hvis naturmangfoldet hadde vært eneste hensynet å ta, jf. prinsippet om geografisk differensiert rovviltforvaltning i rovviltforskriften § 1.

Rovviltforskriften

Rovviltforskriften § 3 første ledd definerer de nasjonale bestandsmålene for brunbjørn, gaupe, jerv og ulv, mens de regionale bestandsmålene for Hedmark er gitt i § 4 første ledd bokstav e: Region 5 – Hedmark – skal ha 10 ynglinger av gaupe, fem ynglinger av jerv og tre ynglinger av brunbjørn, samt 4-6 årlige ynglinger av ulv, der 3 av disse skal ha skjedd i revir som i sin helhet ligger i Norge. Ynglinger utenfor ulvesonen skal medregnes. Der en del av reviret ligger i Sverige skal en yngling medregnes med en faktor på 0,5 (bestandsmålet for ulv skal oppnås i fellesskap med region 4, Oslo, Akershus og Østfold). Når bestandene av den enkelte art ligger over disse regionale bestandsmålene har rovviltnemnda myndighet til å fatte vedtak om kvote for betinget skadefelling, lisensfelling og kvotejakt, jf. henholdsvis §§ 8, 10 og 11. Rovviltnemndene har også vedtaksmyndighet for bjørn når det er 10 ynglinger av bjørn i Norge eller mer. Det er et absolutt krav om at nemnda må være beslutningsdyktig i henhold til § 7 fjerde ledd. Ved vurdering om nemnda har myndighet legges data om siste års yngling for brunbjørn og ulv til grunn, mens gjennomsnittet for de tre siste års ynglinger legges til grunn for gaupe og jerv, jf. § 7 første ledd, andre og tredje punktum.

I § 7 andre ledd heter det:

Rovviltnemndens vedtak skal bygge på den regionale forvaltningsplanen for rovvilt, data om biologiske og bestandsmessige forhold og om skade- og konfliktsituasjonen, jf. forskriften § 3 tredje ledd og § 6.

Det er Nasjonalt overvåkningsprogram for rovvilt som skal gi data om status og utvikling i bestandene, jf. § 3 siste ledd. Når kvote etter forskriften §§ 8, 10 og 11 er vedtatt, belastes irregulær avgang av rovvilt i regionen denne kvoten, jf. § 7 siste ledd.

Om skadefelling

Skadefelling er hjemlet i naturmangfoldloven § 18, første ledd bokstav b, jf. rovviltforskriften § 8; skadefelling av brunbjørn, gaupe, jerv og ulv er et virkemiddel for å avhjelpe akutte skadesituasjoner som kan oppstå på husdyr eller tamrein. Rovviltnemnda eller Miljødirektoratet setter en kvote for betinget skadefelling, jf. rovviltforskriften henholdsvis §§ 8 og 13, og fellingstillatelse gis av Fylkesmannen innenfor den kvote og de vilkårene som er satt, jf. § 9, og føringer gitt i rovviltforliket. Kvoten som vedtas gjelder i perioden 1. juni til 15. februar, jf. § 8 første ledd siste punktum.

Skadefelling retter seg mot enkeltindivider, og er ikke et virkemiddel som kan benyttes til å regulere bestanden. Regulering av bestandsstørrelsen skal skje gjennom lisensfelling eller kvotejakt. Kvoten for betinget skadefelling kan derfor heller ikke direkte sammenlignes med en kvote for lisensfelling eller kvotejakt. Kvoten settes blant annet ut i fra det en forventer er realistisk at kan bli felt under skadefelling gjennom beitesesongen.

Vedtak om skadefelling er frikoblet fra grunneierretten.

Bestandsstatus og -utvikling hos brunbjørn, gaupe og jerv i Hedmark

Brunbjørn

Med DNA-analysene har man etter hvert fått en god oversikt over brunbjørnens geografiske utbredelse og bestandsstørrelse i Norge. Disse innsamlingene startet i 2006, og gir et minimumstall for hvor mange brunbjørner som har vært innom Norge gjennom året. I 2016 ble det samlet inn 928 prøver på landsbasis. 67 % av prøvene gav positivt resultat på brunbjørn. Av disse kunne man individbestemme og fastslå at 125 (mot 128 i 2015) brunbjørner – 74 hannbjørner og 51 binner – hadde vært i Norge i 2016. 46 av disse var ikke påvist i Norge tidligere. Dette kan være individer som ikke har blitt fanget opp i analysene, brunbjørn som nylig har innvandret eller unger som er født inn i bestanden.

I Hedmark ble det i 2016 samlet inn 300 prøver. Gjennom disse prøvene ble det påvist 46 brunbjørner, fordelt på 28 hannbjørner og 18 binner. Det har vært en svak nedgang i binner etter at antallet binner var på et toppnivå i 2015. Binnene med tilhold i Hedmark har tidligere hovedsakelig blitt påvist i Trysil og Engerdal. I de senere år har det også blitt registrert binner i Elverum, Åmot, Åsnes og Sør Odal. Det jevnt over høye gjenfunnet av brunbjørn som tidligere er påvist i fylket – 72 % av bjørnene påvist i 2016 - er en indikasjon på at tallene fra DNA-overvåkingen på en god måte gjenspeiler brunbjørnbestanden i Hedmark.

Det har vært en vesentlig nedgang i antall rapporterte skader på husdyr der bjørn er skadegjører siden 2010, men med en svak økning igjen fra 2015 til 2016. Dette kan sees i sammenheng med at antallet hannbjørner har gått ned mens bestandsstørrelsen opprettholdes av en økning i antall binner. Utbredelsesområdet til binner er avgrenset til østlige områder i Hedmark mot riksgrensen hvor det ikke er dyr på utmarksbeite, og det forekommer derfor sjelden skader på husdyr forårsaket av binner.

Tabell 1: Brunbjørner påvist ved hjelp av DNA i Hedmark i perioden 2009 til 2016 fordelt på kjønn, antall brunbjørner som er registrert i Hedmark tidligere, estimat på yngling og antall brunbjørner som er registrert døde i Hedmark i samme periode (de som er tatt ut gjennom skadefelling er angitt i parentes).

	2009 ¹	2010 ²	2011 ²	2012 ²	2013 ²	2014	2015	2016
Totalt	45	48	38	37	41	43	43	46
Hannbjørn	35	38	28	25	26	26	22	28
Binner	10	10	10	12	15	17	21	18
Gjenfunn	62 %	60 %	84 %	78 %	70 %	67 %	79 %	72 %
Estimert antall								
ynglinger	-	1,3	1,5	1,5	2,1	2,2	2,4	2,3
Avgang	6 (1)	6 (3)	5 (5)	4 (3)	3 (0) ³	2 (2)	2 (2)	4 (4)

¹ Heldekkende innsamling i Hedmark

² DNA samlet i de kommunene i Hedmark med høyest forekomst av brunbjørn

Dokumentasjon på antall ynglinger av brunbjørn er vanskeligere enn for de tre andre store rovviltartene, mye fordi man ikke kan spore på snø. Det er derfor laget en modell som beregner hvor mange brunbjørnkull som teoretisk fødes årlig i Norge. Denne modellen baserer seg på de årlige DNA-undersøkelsene sammen med kunnskap om bl.a. bjørnens arealbruk, kjønnsfordeling, binnerens alder ved første kull og dødelighet i bestanden. Disse beregningene anslår for Hedmark 2,2 ynglinger i 2014, 2,4 ynglinger i 2015 og 2,3 ynglinger i 2016. Bestandsmålet for Hedmark er 3 ynglinger. Totalt er det beregnet 5,9 ynglinger i Norge i 2016.

Kilder:

- Rapportserie fra populasjonsovervåking av brunbjørn i Norge basert på DNA analyse av prøver samlet i Norge i perioden 2009 - 2016. Rapportene er utarbeidet av NIBIO (tidligere Bioforsk), og er tilgjengelige på Rovdata sine nettsider.

Gaupe

Bestandsstørrelse og bestandsutvikling hos gaupe i Norge blir overvåket ved hjelp av to metoder. For det første gjøres det hvert år en beregning av minimum antall familiegrupper på bakgrunn av observasjoner av familiegrupper over hele landet. Ut fra antall registrerte familiegrupper kan totalbestanden beregnes. I tillegg er det i deler av landet (Hedmark inkludert) opprettet et fast nettverk av takseringslinjer som går hver vinter. Utviklingen i gaupebestanden kan følges over tid gjennom eventuelle endringer i sporkryssingsfrekvens på linjene ("gaupeindeks").

På landsbasis hadde gaupebestanden sin siste topp i 2009 med 92 ynglinger. Siden den gang har antall familiegrupper blitt redusert med 7-14 % årlig frem til 2016, med unntak av i 2015 hvor det var en økning til 60,5 familiegrupper mot 53,5 i 2014. I 2016 har det på landsbasis igjen vært en nedgang til 52 familiegrupper. Dette er en nedgang på 14 % sammenlignet med fjoråret, og man må 12 år tilbake i tid for å finne et år med færre påviste familiegrupper på landsbasis. I Hedmark var det imidlertid en økning fra 2,5 familiegrupper i 2015, til 7,5 i 2016. For fjerde år på rad ligger gaupebestanden under det nasjonale bestandsmålet på 65 årlige ynglinger av gaupe fastsatt av Stortinget i 2004. Med totalt 52 påviste familiegrupper før jakt i 2016 ligger man nå 20 % under det vedtatte målet om hvor stor bestanden av gaupe skal være i Norge.

I Hedmark er det gjennom overvåkingsprogrammet estimert henholdsvis 4,5, 2,5 og 7,5 familiegrupper i årene 2014 til 2016. Dette gir et gjennomsnitt på 4,8 familiegrupper for denne treårsperioden. Bestandsmålet for gaupe i Hedmark er 10 familiegrupper.

Tabell 2: Antall familiegrupper av gaupe i Hedmark i perioden 2009 til 2016 samt kjent avgang av gaupe i samme periode (de som er tatt ut gjennom skadefelling er angitt i parentes).

	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016
Antall familiegrupper	9	9	11	6,5 ¹	5	4,5 ²	2,5 ²	7,5 ²
Avgang	16 (1)	11 (1)	10 (0)	9 (0)	5 (0)	1 ³ (0)	1 ³ (0)	1 ³ (0)

¹ En yngling er delt med region 3 (Oppland)

² En yngling er delt med Sverige

³ Påkjørt av bil/tog

Kilder:

- Antall familiegrupper, bestandsestimert og bestandsutvikling for gaupe i Norge i 2016. NINA Rapport 1280.

Jerv

Jervebestanden i Norge er gjennom flere år estimert med bakgrunn i registrering av antall ynglehi. For perioden 2014 til 2016 er det et gjennomsnitt på 55,7 ynglinger av jerv i Norge. Ut i fra dette er bestanden av jerv i Norge estimert til 349 ± 37 voksne individer i 2016. I Hedmark er bestanden estimert til 65 ± 13 dyr (tabell 3). Antall ynglinger i Hedmark har over flere år ligget over bestandsmålet. Det var en vesentlig nedgang i dokumenterte skader forårsaket av jerv fra 2015 til 2016.

Tabell 3: Antall ynglinger av jerv i Hedmark i perioden 2009 til 2017, beregnet bestand, antall hiuttak hvor tisper og/eller valper er tatt ut og all kjent avgang av jerv i Hedmark i samme periode (jerv tatt ut ved ekstraordinære uttak og ved skadefelling er angitt i parentes).

	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017
Ynglinger	5	10	12	10	7	10	13	8	7 ¹
Estimert bestand	36,2	49,0	55,6	65,9	59,7	56	63	65	
Hiuttak	1	1	3	2	2	2	5	2	2 ²
Avgang	4 (3)	13 (2)	23 (13)	26 (12)	14 (3)	18 (8)	29 (18)	12 (2)	11 (8) ²

¹ Antall registrerte ynglinger pr. 3. mai 2017. Registrering pågår fortsatt.

² Avgang/ hiuttak pr. 3. mai 2017. Ekstraordinære uttak/ hiuttak vurderes løpende av MDIR.

Kilder:

- Rapportserie for ynglere registrering av jerv i perioden 2009 – 2016, utarbeidet av Norsk institutt for naturforskning. Rapportene er tilgjengelige på Rovdata sine nettsider.

Vurderinger og innstilling fra sekretariatet

Vurderinger i forhold til hjemmelsgrunnlag

Rovviltnemnda har myndighet til å fatte vedtak om kvote for betinget skadefelling, jf. rovviltforskriften § 8, når kravene i § 7 og de regionale bestandsmålene, jf. § 4 første ledd bokstav e, er oppfylt (tabell 4). Data for siste års yngling legges til grunn for brunbjørn og ulv, mens gjennomsnittet for de tre siste årene legges til grunn for gaupe og jerv, jf. § 7 første ledd, andre og tredje punktum.

Tabell 4: Regionale bestandsmål for brunbjørn, gaupe og jerv i Hedmark, samt data for ynglinger (2016 for brunbjørn, og gjennomsnitt for 2014, 2015 og 2016 for gaupe og jerv).

	Brunbjørn	Gaupe	Jerv
Regionalt bestandsmål	3	10	5
Data for yngling	2,3 ¹	4,8 ²	10 ³

Rovviltnemndene har også vedtaksmyndighet for bjørn når det er 10 ynglinger av bjørn i Norge eller mer. Totalt ble det beregnet 5,9 ynglinger av bjørn i Norge i 2016.

Prinsippene i naturmangfoldloven §§ 8 til 12 skal ligge til grunn for all utøving av offentlig myndighet som berører naturmangfoldet, jf. § 7, og vurderingene skal framgå av beslutningen. Offentlige beslutninger som berører naturmangfoldet skal så langt det er rimelig bygge på vitenskapelig kunnskap, jf. naturmangfoldloven § 8, jf. også rovviltforskriften § 7 andre ledd og § 3 tredje ledd. Biologien og økologien til brunbjørn, gaupe og jerv er godt undersøkt, og gjennom Nasjonalt overvåkningsprogram for rovvilt følges bestandsstatus og -utvikling for disse artene godt. Imidlertid er det vanskelig å beskatte små bestander; for hard beskatning behøver ikke å synes før etter flere år, og selv små tilfældigheter i bestanden kan føre til at rekrutteringen blir dårligere en tid.

Sekretariatet viser til prinsippet om differensiert forvaltning av rovvilt, jf. rovviltforskriften § 1 og forvaltningsplanen for rovvilt i Hedmark. Med 'differensiert forvaltning' menes at "*hensynet til ulike interesser vektlegges forskjellig i ulike områder og for de ulike rovviltartene*". Forvaltningsplanens "sonering" mellom prioriterte beiteområder og områder som er viktige for å oppnå bestandsmålene for rovvilt vil ligge til grunn for Fylkesmannens vurderinger ved saksbehandling av søknader om fellingstillatelse. Terskelen for å innvilge en fellingstillatelse vil være høyere i områder som er prioritert for å oppnå bestandsmålet for rovvilt og hvor det er iverksatt tyngre forebyggende tiltak enn i prioriterte beiteområder. Ved å nytte differensiert forvaltning, mener sekretariatet at prinsippet om miljøforsvarlige teknikker og driftsmetoder, herunder lokalisering, i naturmangfoldloven § 12 er ivarettatt.

Ut i fra den vitenskapelige dokumentasjonen som foreligger om bestandsstatus og utvikling for brunbjørn, gaupe og jerv i Hedmark, mener sekretariatet å ha tilstrekkelig kunnskapsgrunnlag til å kunne anbefale en kvote for betinget skadefelling av disse artene og anbefale kvote for lisensfelling av brunbjørn, uten at den samlede belastningen blir for stor og irreversible skader vil påføres rovviltbestandene, jf. naturmangfoldloven §§ 8 og 10. Paragrafene 9 og 11 anses ikke som relevante i denne sammenheng.

Ved vurdering av kvote for betinget skadefelling skal rovviltnemnda, ifølge kommentarene til rovviltforskriften § 7 annet ledd, gjøre en samlet vurdering av bestandens status og forventede utvikling og sannsynliggjøre at bestanden etter neste yngling fortsatt vil oppfylle det nasjonalt fastsatte bestandsmålet for regionen.

Brunbjørn

Brunbjørnbestanden i Hedmark ut fra Rovviltforliket

I punkt 3.1. i rovviltforliket er størrelsen på brunbjørnbestanden ut i fra antall ynglinger bestemt. Her heter det:

(...) Det skal tilstrebes et jevnere forhold mellom binner og hannbjørn enn i dag, jf. pkt. 2.2.17 og 2.2.18, og det settes et tak på antall hannbjørner slik at dette ikke skal overstige 1,5 ganger antallet binner. Dog ikke slik at uttaket av hannbjørn tas innenfor binneområdene. Antallet binner settes til 6,5 pr. yngling.

Ut i fra dette og det regionale bestandsmålet i Hedmark skal det være 19,5 binner og inntil 29,2 hannbjørner i fylket. Nettotallene ut i fra DNA-kartlegging og kjent avgang i 2016 tilsier at det var 18 binner og 24 hannbjørner i fylket forut for reproduksjon i 2017.

Om kvote for betinget skadefelling

I Hedmark er det beregnet at det ble født 2,3 brunbjørnkull i 2016. Det regionale bestandsmålet er dermed ikke nådd (tabell 4). For landet som helhet ble det beregnet at det ble født 5,9 kull i 2016. Dette er under grensen på 10 ynglinger eller mer i Norge som også vil gi nemnda myndighet. Sekretariatets vurdering er at vilkåret om bestandsnivå ikke er oppfylt med hensyn til at rovviltnemnda skal kunne ha myndighet til å fastsette kvote for betinget skadefelling av brunbjørn i 2017, jf. rovviltforskriften § 8, jf. også §§ 4 og 7.

Sekretariatet mener videre at rovviltnemnda bør anbefale en kvote for betinget skadefelling av brunbjørn overfor Miljødirektoratet. I 2016 fastsatte direktoratet en samlet skadefellingskvote på 5 brunbjørner for regionene 5 (Hedmark), 6 (Midt-Norge), 7 (Nordland) og 8 (Troms og Finnmark). Kvoten ble senere utvidet med 2 dyr. Det ble felt 4 brunbjørner i Hedmark i 2016, alle på skadefelling. Med bakgrunn i kjent avgang av brunbjørn de siste år, kunnskap om bestandsmessige forhold og føringer i forvaltningsplanen samt siste års skadeomfang på bufe, anbefaler sekretariatet en kvote for betinget skadefelling på 4 brunbjørn i Hedmark.

Om lisensfelling av brunbjørn

Lisensfelling er det foretrukne virkemiddelet for regulering av bestanden. Sekretariatet viser til føringene om bestandsstørrelse av brunbjørn i rovviltforliket og nettoantallet av dyr i Hedmark forut for reproduksjon i 2017. Det ble i 2016 registrert 28 hannbjørner og 18 binner i fylket, og en avgang på 4 hannbjørner. Bestandsmålet slik det er gitt i Stortingets rovviltforlik tilsier en bestand på ca. 19 hunnbjørner og inntil 29 hannbjørner når bestandsmålet er nådd. Når det skal gjennomføres bestandsregulering ved lisensfelling av brunbjørn, må fastsetting av kvoten blant annet basere seg på kjent avgang av individer de siste år.

Sekretariatet viser til naturmangfoldloven sin vektlegging av kunnskapsgrunnlag og føre-var-prinsippet, jf. §§ 8 og 9, videre til pkt. 3.1 i rovviltforliket, samt til kjent avgang av brunbjørn i Hedmark de siste år. Siden 2009 til dags dato er det felt 31 brunbjørner i Hedmark (pluss 1 påkjørt av bil). Sekretariatet anser at det samlet sett ikke bør felles mer enn fire brunbjørner i Hedmark i 2017 på skadefelling og ved lisensfelling.

Ut i fra skadehistorikk og skadeomfang på sau forårsaket av brunbjørn, er sekretariatet av den oppfatning at rovviltnemnda kan anmode Miljødirektoratet om å åpne for lisensfelling av brunbjørn i deler av Hedmark på eventuell resterende dyr på skadefellingskvoten, jf. Naturmangfoldloven § 14.

Om avgrensing av fellingsområde for lisensfelling av brunbjørn

Siden bestandsmålet ikke er nådd anser sekretariatet at det er viktig at lisensfellingsområdet i størst mulig grad avgrenses med sikte på å ta ut skadegjørende individ.

Sekretariatet viser til forvaltningsplanen for rovvilt i Hedmark, og anbefaler at lisensfellingsområdet for bjørn avgrenses til grønn sone, samt blå sone vest for Glomma i Stor-Elvdal.

I dette området inngår følgende kommuner i sin helhet: Folldal, Alvdal, Tynset, Tolga, Os, Ringsaker, Hamar, Løten, Stange og Nord-Odal kommuner. I tillegg inngår de deler av kommunene Åsnes, Våler, Elverum, Åmot, Rendalen og Stor-Elvdal som ligger vest for Glomma, samt den delen av Engerdal kommune som ligger nord og øst for følgende grense: Fra riksgrensen og vestover langs rv 218 til Femundsenden, videre langs Femunden til Gløta og etter denne til Isteren. Videre nordover langs sjøens vestsida til Isterens nordende i Bjørnfjordvika, derfra over til Jonasodden. Videre nordover langs vestsida av Femunden til grensen til Os kommune.

Gaupe

Om kvote for betinget skadefelling

Gjennomsnittet for de tre siste årene hvor yngling er kjent (2014, 2015 og 2016) er på 4,8. Sekretariatet anser det som lite sannsynlig at bestandsmålet nås i perioden 2015-2017, gitt antall ynglinger de siste år. Etter sekretariatets vurdering har derfor ikke nemnda myndighet til å fastsette kvote for skadefelling av gaupe i 2017, jf. rovviltforskriften § 8, jf. også §§ 4 og 7.

Det er et begrenset antall søknader om skadefellingstillatelse på gaupe hvert år. Det er ikke felt gaupe på skadefellingstillatelse i Hedmark på sommerstid de siste årene, og det anses å være vanskelig å få felt gaupe uten sporsnø. Det har forekommet noe skader i inngjerdede beiter, og sekretariatet anser at det er nødvendig med en kvote for betinget skadefelling også av gaupe for å kunne håndtere slike og andre akutte skadetilfeller, inkludert skadesituasjoner i reinbeiteområdene.

Sekretariatet mener at rovviltnemnda bør anbefale en kvote for betinget skadefelling av gaupe overfor Miljødirektoratet. I 2016 fastsatte direktoratet en skadefellingskvote på 1 gaupe i Hedmark. Med bakgrunn i kjent avgang av gaupe de senere år, kunnskap om bestandsmessige forhold og føringer i forvaltningsplanen, samt siste års omfang av gaupeskadene, anbefaler sekretariatet en kvote for betinget skadefelling på 1 gauper i Hedmark også i 2017.

Jerv

Om kvote for betinget skadefelling

Gjennomsnittet for antall ynglinger i Hedmark de tre siste årene (2014-2016) er på 10, og dermed godt over det regionale bestandsmålet (tabell 4). Etter sekretariatets vurdering har nemnda myndighet til å fastsette kvote for skadefelling av jerv i 2017, jf. rovviltforskriften § 8, jf. også §§ 4 og 7. I 2016 fastsatte rovviltnemnda en skadefellingskvote på 10 jerver før beitesesongen. Det ble ikke felt dyr på skadefelling i løpet av beitesesongen i 2016. I jaktperioden 2016/2017 ble det felt 9 dyr på lisensjakt.

Det er så langt i år bekreftet 7 ynglinger av jerv i Hedmark, registreringer pågår fortsatt og tallet kan bli høyere. Ut fra status, utvikling for jervebestanden og kjent avgang de siste årene samt omfang av jerveskadene og uttak på skadefelling siste år, anbefaler sekretariatet en kvote for betinget skadefelling på 8 jerver i Hedmark i 2017. Det er i denne anbefalingen tatt hensyn til at det fortsatt kan bli tatt ut ytterligere dyr på hiuttak/ ekstraordinært uttak som belastes kvota før beitesesongen. Sekretariatets vurdering er at denne kvota ikke er til hinder for at bestandsmålet nås neste år.

Sekretariatets forslag til vedtak

Vedtak 1: Kvote for betinget skadefelling av jerv

Rovviltnemndas vedtak fattes med hjemmel i naturmangfoldloven § 18 første ledd bokstav b, jf. rovviltforskriften § 8, jf. også §§ 4 og 7.

Rovviltnemnda viser til den nasjonale målsettingen om fem årlige ynglinger av jerv i Hedmark. Nemnda anser at jervebestanden ligger over bestandsmålet, og at nemnda har myndighet til å fatte vedtak om kvote for betinget skadefelling av jerv.

For å forebygge betydelige skader på husdyr og tamrein forårsaket av jerv anser rovviltnemnda at det er behov for en kvote for betinget skadefelling av jerv i Hedmark.

Rovviltnemnda viser til naturmangfoldloven § 7. Nemnda har fått forelagt den siste tilgjengelige vitenskapelige kunnskapen om jervens bestandsstatus og -utvikling i Hedmark, jf. § 8. Nemnda viser til sekretariatets faglige vurderinger om at den foreslåtte skadefellingskvoten på åtte jerver ikke vil påføre bestanden irreversibel skade eller en for stor samlet belastning, jf. § 10. Forvaltningsplanen for rovvilt i Hedmark vil ligge til grunn for iverksettelse av eventuelle fellingstillatelser, jf. også rovviltforskriften §§ 1, 6 og 9. Gjennom denne differensierte forvaltningen er hensynet til lokalisering i naturmangfoldloven § 12 vurdert. Rovviltnemnda anser ikke at §§ 9 og 11 er relevant i denne sammenheng.

Det fastsettes en kvote på åtte jerver for betinget skadefelling.

Vedtak 2: Anmodning om kvote for betinget skadefelling av bjørn og åpning for lisensfelling

Rovviltnemnda viser til de nasjonale målsettingene om tre årlige ynglinger av brunbjørn i Hedmark. Nemnda anser at bestanden av brunbjørn ligger under det regionale bestandsmålet og også under grensen på 10 ynglinger nasjonalt, og at nemnda ikke har myndighet til å fatte vedtak om kvote for betinget skadefelling eller lisensfelling av brunbjørn i 2017, jf. rovviltforskriften § 8, jf. også §§ 4 og 7.

For å forebygge betydelige skader på husdyr og tamrein forårsaket av brunbjørn anser rovviltnemnda at det er behov for en kvote for betinget skadefelling i Hedmark. Nemnda har fått forelagt den siste tilgjengelige vitenskapelige kunnskapen om brunbjørnens bestandsstatus og -utvikling i Hedmark.

Nemnda viser til rovviltforlikets føringer om brunbjørnbestandens størrelse, og videre til sekretariatets faglige vurderinger om at den foreslåtte skadefellingskvoten på fire bjørner ikke vil påføre bestanden irreversibel skade eller en for stor samlet belastning. Det vises her også til at bestanden i Hedmark er en del av den svenske delbestanden.

Forvaltningsplanen for rovvilt i Hedmark vil ligge til grunn for iverksettelse av eventuelle fellingstillatelser, jf. også rovviltforskriften §§ 1, 6 og 9.

Rovviltnemnda anmoder Miljødirektoratet om å fatte et vedtak om kvote for betinget skadefelling av brunbjørn i Hedmark i 2017. Nemnda anbefaler en kvote på fire brunbjørner.

Rovviltnemnda viser til at det i en del prioriterte beiteområder i Hedmark årlig er omfattende skader forårsaket av brunbjørn. Rovviltnemnda anmoder Miljødirektoratet om å åpne for lisensfelling av brunbjørn i Hedmark på eventuell gjenværende skadefellingskvote til høsten. Nemnda anser at det maksimalt kan felles fire brunbjørner totalt ved skadefelling og lisensfelling i Hedmark.

Rovviltnemnda viser til forvaltningsplan for rovvilt i Hedmark, og anbefaler at lisensfellingsområdet for bjørn avgrenses til grønn sone, samt blå sone vest for Glomma i Stor-Elvdal.

I dette området inngår følgende kommuner i sin helhet: Folldal, Alvdal, Tynset, Tolga, Os, Ringsaker, Hamar, Løten, Stange og Nord-Odal kommuner. I tillegg inngår de deler av kommunene Åsnes, Våler, Elverum, Åmot, Rendalen og Stor-Elvdal som ligger vest for Glomma, samt den delen av Engerdal kommune som ligger nord og øst for følgende grense: Fra riksgrensen og vestover langs rv 218 til Femundsenden, videre langs Femunden til Gløta og etter denne til Isteren. Videre nordover langs sjøens vestsida til Isterens nordende i Bjørnfjordvika, derfra over til Jonasodden. Videre nordover langs vestsida av Femunden til grensen til Os kommune.

Vedtak 3: Anmodning om kvote for betinget skadefelling av gaupe

Rovviltnemnda viser til de nasjonale målsettingene om 10 årlige ynglinger av gaupe i Hedmark. Nemnda anser at bestanden av gaupe ligger under det regionale bestandsmålet, og at nemnda ikke har myndighet til å fatte vedtak om kvote for skadefelling av gaupe i 2017, jf. rovviltforskriften §§ 8, jf. også §§ 4 og 7.

For å forebygge skader på husdyr og tamrein forårsaket av gaupe anser rovviltnemnda at det er behov for en kvote for betinget skadefelling i Hedmark. Nemnda har fått forelagt den siste tilgjengelige vitenskapelige kunnskapen om gaupas bestandsstatus og -utvikling i Hedmark.

Nemnda viser til sekretariatets faglige vurderinger om at den foreslåtte skadefellingskvoten på en gaupe ikke vil påføre bestanden irreversibel skade eller en for stor samlet belastning.

Forvaltningsplanen for rovvilt i Hedmark vil ligge til grunn for iverksettelse av eventuelle fellingstillatelser, jf. også rovviltforskriften §§ 1, 6 og 9.

Rovviltnemnda anmoder Miljødirektoratet om å fatte et vedtak om kvote for betinget skadefelling av gaupe i Hedmark. Nemnda anbefaler en kvote på en gaupe.